

Det er endvidere ved § 51 i Lov Nr. 391 af 12. Juli 1946 om Udskrivning af en *Formuestigningsafgift* og et *Stabiliseringslaan* bestemt, at Provenuet af nævnte Afgift og Laan eller den eventuelle Formueafgift m. m. efterhaanden skal overføres til Reguleringskontoen.

Endelig indeholder Lov Nr. 537 af 31. Oktober 1946 om *Afgift paa Omsætningen af stærke Drikke* samt Lov Nr. 538 af samme Dato om *midlertidige Forbrugsafgifter m. m.* Bestemmelser om Anvendelse af visse nærmere angivne ekstraordinære Indtægter til Nedbringelse af Reguleringskontoen.

Bortset herfra er der ikke ved Lovgivningen truffet Afgørelse med Hensyn til Anvendelsen af de øvrige ekstraordinære Indtægter, som Staten har oppebaaret og fremdeles vil oppebære, men det er i en Række herhenhørende Lovbestemmelser fastsat, at Beløbene skal hensættes paa *særlige Konti* i Danmarks Nationalbank, og at Disposition over disse Konti kun kan ske i Medfør af særlig Lov.

Nærværende Lovforslag tilsigter at skabe Hjemmel for at foretage en Overførsel til Reguleringskontoen af Beløb, med Hensyn til hvilke en saadan Bestemmelse er gældende.“

Lovforslaget var ved 1. Behandling i Folketinget ude for stærk Kritik fra socialdemokratisk og kommunistisk Side, men fik af de andre Partier en velvillig Modtagelse, omend for flere af Ordførernes Vedkommende med visse Forbehold.

Under den efterfølgende Udvalgsbehandling enedes Venstres, Det radikale Venstres og Det konservative Folkepartis Udvalgsmedlemmer om at indstille Lovforslaget til Vedtagelse med de to foran nævnte Ændringer, som foresloges af Finansministeren og var tiltraadt af Udvalgets Flertal.

I Betænkningen oplyses, at der efter Lovforslagets § 1 til øjeblikkelig Afskrivning paa Statens Reguleringskonto forefindes et Beløb paa omkring 440 Mill. Kr. med Udsigt til yderligere Afskrivningsbeløb i den nærmeste Fremtid paa ca. 390 Mill. Kr., hvortil kommer betydelige Beløb ifølge Bestemmelser i allerede vedtagne Love.

Under Udvalgets Forhandlinger med Finansministeren angaaende § 2 blev den Opfattelse gjort gældende, at det ud fra almindelige parlamentariske Synspunkter var urigtigt, at der gaves Finansministeren i Forbindelse med Rigsdagens Finansudvalg Adgang til at foretage saa omfattende økonomiske Dispositioner, som § 2 aabnede Adgang til, men at saadanne Dispositioner burde ske ved Lov i hvert enkelt Tilfælde. Finansministeren kunde tiltræde denne Opfattelse og stillede derfor med Tilslutning af Udvalgets Flertal et Ændringsforslag, hvor efter der i Henhold til denne Lov anvendes et Beløb paa 500 Mill. Kr. til Afskrivning paa Reguleringskontoen af de Midler,